

PRAHA 1/2 SKA TOULKY - DEJVICE II.

ÁĚtvrtek, 19 Ánor 2015

V dnešním článku se podíváme podruhé do Dejvic. Výchozím bodem vycházky bude opět Vítězné náměstí tzv. Kulašák. Tentokrát ale půjdeme na opačnou stranu. Jihovýchodním směrem se z Kulašáku vydáme Dejvickou ulicí. Zde mají sídlo dvě divadla s dlouholetou tradicí. Divadlo Semafor a Divadlo Spejbla a Hurvínka.

Hlavně to druhé nemůžete minout, myslím, že Vás (stejně jako mne) upoutá obrovská barevná reklama na jednoho z domů, a bronzová Hurvínkova lavička. Hurvínek se Spejblem jsou velikým lákadlem, neustále se s nimi fotí děti i dospělí. Původně nebyli tihle dva určení dětem, sloužili k vytvoření ostré satiry. Z té doby také "Původně se to tak Hurvínek válku". Na počátku své slávy se jmenovali jinak - Spejbl a Spejblík.

Ostatní postavy původně byly později. (Dovolte mi malou vsuvku - pro mého syna bylo kdysi vyslovení jmen těchto dvojice nepříjemným problémem. Jako malý neustále komolil jejich jména - Spejbl a Kurvíněk). Z bronzu jsou i zajímavé sochy koní od Michala Gabriela uprostřed vodní kaskády na bezejmenném náměstíku mezi Kafkovou a Wuchterlovou ulicí. Koně mají v kohoutku asi 145 cm a jejich sochy byly osazeny v dubnu 2008.

Dominantou tohoto náměstíka je kostel církve husitské, původní adresa Wuchterlova 523/5. Tentokrát jsem měla štěstí a mohla jsem si nahlédnout i dovnitř kostela. Ve svatostánku je použito několik stavebních slohů (jak jsem použil u podobných staveb na Smetanově náměstí, jedná se o tzv. eklektický styl), z nichž prvky připomínají Vladislavský sál na Pražském hradě.

V objektu jen nejen kostel, ale i vedlejší místnosti. Kostel podle projektu arch. Jiřího Stibrala pochází z let 1925 - 1926. Stavbu vedl Alois Zima. detail kostelní klíky Kafkovou i Wuchterlovou ulicí lze dojít k nejstaršímu pražskému nádraží - k nádraží dejvickému, které leží na trase Praha - Rakovník. Možná vás takhle informace překvapí stejně jako mne. Nádraží v Dejvicích je totiž starší než známá pražská nádraží Wilsonovo a Masarykovo.

Původně se nádraží jmenovalo Bruska a leželo vně městských hradeb. Začínala zde Lánská koněspáňka, 1830 sloužila k přepravě dřeva z kálovských lesů. Z roku 1831 pochází původní budova této koněspáňky, která má parostrojní pohon a s ním tzv. Buřtáhradská dráha. Od r. 1868 je trať prodloužena přes Bubny, Negrelliho viadukt a na Masarykovo. V té době rovněž došlo k přestavbě budovy. Z r. 1873 pak pochází nová nádražní budova, nádraží pak bylo v r. 1905 přejmenováno na nádraží Dejvice. Nádraží hojně využíval prezident Masaryk k přepravě do Lána. Ještě dnes je zde zřejmá prezidentská rampa u jednoho z křídel budovy. T. G. Masaryk byl povážený tím, že za každou jízdu strojvedci i personálu poděkoval. R. 1927 zde byl vystaven prezidentský salonek. TGM si ho však nechal. Mj. tálo Masaryka bylo vystaveno zde na nádraží tásně původním, než se vydalo na svoji poslední pouť do Lána. V závěrečných měsících II. světové války sehrálo nádraží významnou úlohu v odboji. Pod nádražím je totiž dodnes kryt, kde se schovávali odbojáři. Aťkoliv německý personál nádraží o odbojářích bezpochyby věděl, zatímco si u vědom německé válečné prohy a nezakročil. To je tak zhruba věsť k Dejvicím (některé z ulic zřejmě spadají do Bubeně). Závěrem je ještě jedna fotografie.

Když jsem šla za původním na skok do jeho práce v ul. V. P. Ěkalova, a pak se vracela ulicí Ěs. armády zpět Kulašák, zachytila jsem na Náměstí Svobody zajímavý pomník. Má tvar zlomené peruti a po stranách 546 vyrytých jmen připomíná válečné letce, padlé v letech 1939-1945. MIA, obdivovatelka nejen Prahy / pozn.red.: Ohledně toho Hurvínkova jména: Podle záznamu rozhovoru s Gustavem Noskem (Kultura Á. 30/1957), v němž Nosek mj. uvádí: "Jednou jsem se mezi nás malíř Doležal a Skupa, velmi hrdě, mu ukazoval novou loutku, Spejblova syna. Doležal kouká, uplivne si a povídá: 'No, nazdar, Skupo, co to tu máš; za potvoru, to je úplný, s prominutím, kurvíněk.' Tak tedy postavila dostala jméno, ovšem že jsme jí tak říkali jen sami mezi sebou, ven se s tím nemohlo, pochopitelně. Až jednou paní Skupová uhodila hlavěbík na hlavičku - pro by se nemohl jmenovat Hurvíněk? A tak od té doby u nás obdrží na plakátech byl - byl to Hurvíněk, neboli Hurvajs, jak mu Skupa říkal nejraději."